

Teater.

Karl Mülleri „Seitse ilplast“. 3-lärguline rahwa-ooper. Ooperis ühendatud endid 3 kunstiharu, luule, muusika ja näitekunst, et võimalikult sihtsena sulades iga ühe nendest esteetiliselt mõju saavutada. Et see ühe või teise sihtsena kunstiharu tulul peab sändima, et üht või teine kunstiharu mitmesuguste ooperitüüpuste juures enam teiste taha varju jääb, on loomulik. Prantsuse mõiste Grand Opéra, suur ooper, nõuab, et terve tükk lauldes ette tantsu, kuna Opéra Comique lõnet lubab. Simese juures on siis näiteks mine kõrvale asin, kuna ta teise juures juba rõhlem tähelepanemist nõuab. Veel rõhlem näitemist nõuab ooperit, ilma et ta seejuures muusikalist nõudmist kõrvale jäta. Ja ooperitide seega tuleb Mülleri „Seitse ilplast“ arvata.

Aui me ellase ettelande juures küsime, kui palju igaüks kolmest nimetatud kunstiharust oma nõudmist täitmist leidis, siis jääb muusikale teatav plus, mida orkestri, koori, hr. Binna, prel. Saks'i ja hr. Avesoni arvesse tuleb panna, ilma et ma see-

juures küsime, et kas see teatav plus väärtuslikult väljendub oinas. Teise küsimuse peale jät näitemist, kus aga jalle hr. Binna ja prel. Saks'i juba kunstiharu ühendusest võimalikult ehitatakse. Ühis hulehinnatise peatub, siis on loomulik, et muusika seega palju laudada läheb. Kuid siin on jalle illoka laudada, et libretta mitte laudata ei oleks iluber pandub.

Ühis malle searants meeldis, see jalle see hoopis millega ooperit ette tants. Näitemist hr. Binna on omanud terve ensemble peale juba temperamentil üle lauda, mis ennast dema enese Alesastimises avaldas. Kui meie tord nii laugele laame, et meile häid jollitistid läpdrakt on ja et neid vlets, selleks peab jammust astutama. Ühis mõis hr. Binna juhatusel näitemist lonnaga loos mõga hea ooperitistidest onid idõstada, searants, ta ta rõhlem ette jall peale pandase. Stillimõnust patistis eila searants seisme kinnatavalt, nende seisme ilplase" juures ilma, selle järele täll oma mine on joanud. See oli karmid distillimõnemat hüll meht, kuna juba see asjand, et nad kõi libeatsama vta pigi talge wagu libelud on teataval abist nõuab.

Ooperitid korradale muubugi ja sellepärast vlets harvill mõne illo etteastuja tähelepanemist selle peale pöörata, et nad hma hingeeu avaldust rõhlem täll begewusega ühendats, mitte ei naerats ja naerats, kui see täll poolt nõutud illo illo tõidusele vte näitu. 1888. Ra. loasugust publikumiga lohetemist peatase kalwats tooniks.

Teatrisilijatele tähelepanemist. Naas tu algusel on 1/2 nädala poolul tõi awa illo etenduseid teelatub. Sellel põhjal on nüll „Estonia“ teatrit juhatus õhustama laesolewal nädalal meel kolm etenduseid tunda, nimelt reebel laupäeval ja pühapäeval. Reebel tantsu G. Mülleri 3 waatusline rahwa-ooper „Seitse ilplast“ teist torda ette, laupäeval mängitase A. Dintert 4 waatusline näitemist „Saks' laubawedajad“ ja pühapäeval G. Mülleri ooperit „Rerjus-illõpilan“ 4 torda

Päevaleht, 25. II 1910